

Καὶ παράτολμον μὲν θὰ ἦτο ν' ἀποφανθῇ τις ὁριστικῶς ὅτι εἰς μόνος πλανήτης εἶνε κατοικημένος ἐν τῷ σύμπαντι, ἀλλ' ἐπίσης ἀσθηρικός θὰ ἦτο νὰ διατείνηται ὅτι ἅπαντες οἱ κόσμοι οὗτοι ἢ κατοικοῦνται ἢ δεόν νὰ κατοικῶνται.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἀτυχῶς αἱ ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς ἐφετεινῆς τῆς Ἑλλάδος παραγωγῆς, ἰδίᾳ δὲ τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, ἐρεισθεῖσαι ἐλπίδες περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς οικονομικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως κινδυνεύουσι νὰ ματαιωθῶσι διὰ τὴν ἑκτακτον ἀζητησίαν, ἣς ἦν τὸ κυριώτατον τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων διατελεῖ, οὕτω δέ, οὐδὲ τοῦ ἐντεῦθεν προσδοκηθέντος χρυσοῦ εἰς ἀχθέντος εἰς τὴν χώραν, ἢ κρίσις βαίνει ὁσημέραι πλειότερον ὀξυνομένη καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δεινότερον ὑπὸ τῆς νεκρώσεως τῆς ἀγορᾶς πιέζεται καὶ ὑπὸ ἀμχανίας πρὸς τὸ πρακτέον κατέχεται. — Ἡ κυβερνήσις μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς οικονομικῆς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως οὐδὲν ἔχει ἐξ ἰδίων νὰ πράξῃ πρὸς ἀνακοπὴν τοῦ κακοῦ· ἐπωφελομένη δὲ μόνον ἔκ τῶν ὑπολειπομένων αὐτῇ ὀλίγων μέχει τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἑσπερίαν ἐκδρομῆς αὐτοῦ καὶ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς ἡμερῶν, συμπληροῦ τὰ εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἔθνους ὑποβληθησόμενα μέτρα αὐτῆς, καίτοι μικρὰς ἔχει ἐλπίδας ὅτι θὰ τύχῃ τῆς υποστηρίξεως τοῦ κοινοβουλίου εἰς τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν αὐτῶν. — Τοῦναντίον πιθανώτερον φαίνεται ὅτι ἡ Βουλὴ, συμμαχουσῶν τῶν ἀντιπολιτευτικῶν μερίδων, θὰ καταψηφίσῃ τοῦ ὑπουργείου, ἃ μὲν πρὸ αὐτῆς ἐμφανισθέντος καὶ θὰ προκαλέσῃ τὴν φυσικῶς ἐπακολουθοῦσαν ἐνέργειαν τοῦ Στέμματος. — Τοῦ Στέμματος πάντες πρὸς τὸ Στέμμα τρέφουσι τὰ ὅμματα ὡς πρὸς τὸν μόνον φάρον, ὅστις δύναται νὰ ὀδηγήσῃ τὸ δεινῶς χειμαζόμενον ὁκάφος εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας· πάντες ἐπὶ τὸν βασιλέα ἐρείδουσι τὰς ἐλπίδας αὐτῶν καὶ τὴν ταχίστην αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν ἐπάνοδον εὐχονται. Ἀλλὰ τὸ πᾶν πράγματι ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἐξαρτᾶται; Ὁ βασιλεὺς, ἀναντίρρητον τοῦτο, εἶνε ὁ μόνος ἴσως ἀνὴρ ἐκ τῶν ὁποσδήποτε ἐπιδρώντων ἐπὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων, ὅστις περὶ τῆς ἀνορθώσεως τοῦ τόπου ἀπὸ τῶν παρουσῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν σκέπτεται ἄνευ ὑστερολογισμοῦ τινος, ὁ μόνος ἴσως, οὐ τὰς σκέψεις δὲν ἀκρωτηριάζει ἢ ἀνάγκη τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ γενικοῦ τοῦ κράτους συμπερόντος πρὸς τὰ συμπερόντα κόμματος τινος, ὁ μόνος ἄρα δυνάμενος νὰ ἔχῃ τὰς ὁρθοτάτας περὶ τοῦ τρόπου τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως ἰδέας. Πῶς ὅμως θὰ ἡ-

δύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπαρκῶς οὕτως ἀγαθὸς παράγων, ἀφοῦ οἱ τῶν κομμάτων ἡγέται καὶ ἡγεσίαν ἀξιοῦντες, εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὸ ἄκρως κρίσιμον τῶν περιστάσεων, καταχρώμενοι δὲ τῇ ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος παρεχομένη αὐτοῖς δυνάμει, ἐννοῦσι μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ν' ἀγωνισθῶσι πρὸς ἀλλήλους, μὴδὲν αὐτοῖς μέλοντος εἰ, μετὰ αὐτῶν ἐριζόντων καὶ ἀγωνιζομένων, τὸ κράτος ἀκατασχέτως χωρεῖ πρὸς τὸν κρημνὸν καὶ τὰ ἰδιωτικά συμπερόντα καταστρέφονται καὶ ἡ γενία πλειότερον ἐκτείνει τοὺς γαμψοὺς αὐτῆς ὄνυχας καὶ ἡ πείνα μετὰ τῆς ἀκολούθου αὐτῆς ἀπογνώσεως μαστίζει τὸν λαὸν καὶ τὰ κινδυνωδέστατα αὐτῷ εἰσπύεται. — Ἀπὸ τῶν μερίδων λοιπὸν μᾶλλον ἢ ἀπὸ τῆς περιορισμένης τοῦ βασιλέως ἐνεργείας ἐξαρτᾶται ἡ ἑγκαίριος τοῦ τόπου σωτηρία. Οὗτοι ὀφείλουσι πρὸ παντὸς νὰ ἐξαιρέσωσι τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν τὸ οικονομικὸν ζήτημα, τότε δὲ ὁ βασιλεὺς, συγκροτῶν ἄκρουν τινὰ ἐξ ἀρμοδίων προσώπων κυβερνήσιν, ἥτις, μελετῶσα τὰ διάφορα προβαλλόμενα οικονομικὰ προγράμματα, θὰ κατήρτιζε, τὴν ἰδίαν πείραν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀφιλοκέρδειαν αὐτῆς ὀδηγὸν ἔχουσα, τὸ προσφορώτατον εἰς ἐφαρμογὴν, καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία, μὴ οὕσα ἐπιτυχία κόμματος, δὲν θὰ ἐπιδόκμαζε τὰ ὑπάρχοντα πολιτικὰ κόμματα, θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις αὐτοῦ. — Οἱ ἡγέται τῶν μερίδων δύνανται χάριν τῶν ἐπειγουσῶν τῆς πατρίδος ἀναγκῶν νὰ κατασιγᾶσιν πρὸς μικρὸν τὴν φιλοδοξίαν αὐτῶν, ν' ἀναστειλῶσιν ἐπὶ τινα χρόνον τὰς ὁρμὰς τῆς φιλαρχίας καὶ νὰ παρασκευάσωσιν ἑαυτοῖς εὐχερέστερον τὸ ἔργον τῆς διακυβερνήσεως, ὅταν μετὰ ταῦτα κληθῶσιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν; Μόνον οὕτω θ' ἀπέβαινον ἄξιοι τῆς περιωπῆς, εἰς ἣν ἡ ψῆφος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνήγαγεν αὐτοὺς, καὶ θὰ ἐγίνοντο, οὐ μόνον ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ, σωτῆρες τοῦ τόπου.

Ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ διεξαγωγὴ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, πανταχοῦ ἀποβάσας ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ μᾶλλον φαίνεται παγιώσασα ἐν τῇ ἀρχῇ τὸν πρωθυπουργὸν τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου. — Ἀγνωστον κατὰ πόσον αἱ ἐκ διαδοχῆς αὐταὶ ἐκλογικαὶ νίκαι τοῦ κ. Σταμπούλωφ θὰ ἰσχύσωσιν εἰς μακρὰν ἐξασφάλισιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς· βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ὁ βουλγαρικὸς λαὸς, ἐπιτρέπων ν' ἄγεται καὶ φέρεται κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συμπερόντων τῆς ἀρχομανίας ἐνὸς πρῶτου, διαωρίζει τὴν ἐνεστώσαν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν τραγελαφικὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ ἐκουσίως ἀποστρεφὲν αὐτὸν τὰ ἀγαθὰ τοῦ κανονικοῦ πολιτικοῦ βίου, εἰς ὃν ξέναι θυαίαι ἐκάλεσαν αὐτὸν καὶ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται ν' ἀπολαύσῃ, διηνεκῶς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη περισπώμενος ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν κλυδωνισμῶν, τῶν ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν πολιτικῶν παθῶν, ἅτινα ἐπὶ μᾶλλον παροξύνει ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ παρουσία τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργείου, προερχομένων. — Ἀλλ' αἱ ἐν τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ διεξαχθεῖσαι ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ παρέσχον ἡμῖν καὶ ἱαμεσώτερον ἐνδιαφέροντος ἀφορμὴν πρὸς νέαν ἐκτίμησιν τῶν ἀρχῶν, ὡς περὶ ἐνασκήσεως τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν βίου ἔχουσιν οἱ Βούλγαροι. Ἐν τισὶ τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας πόλε-

des synthétiques de Géologie expérimentale). δι' ἧς, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀνεγράφη ἐν ταῖς στήλαις ταύταις, ἐνεκινήσθη ἡ ποσότης γόνιμος ἀποδειγθεῖσα ἐφαρμογὴ τῆς πειραματικῆς μεθόδου πρὸς ἐξηγήσιν τῶν γεωλογικῶν φαινομένων.

σιν, ἐν Πύργῳ καὶ Στεννήμαχῳ — καὶ ἐν Φιλίππου- πόλει δὲ ἐγένετο ἀποτυχοῦσα ἀπόπειρα — αἱ ἐγχώ- ριαι ἀρχαὶ δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἐκθεσιν κάλπης πρὸς ἐκλογὴν ἐφορείας τῶν αὐτόθι ἐλλήνικῶν σχολῶν, ὡς τοῦτο ἐγένετο περὶ τῶν ἄλλων κοινοτήτων, αἵτινες κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐξέλεξαν τὰς σχολειακὰς αὐτῶν ἀρχάς. — Ἡ νέα αὕτη καταπίεσις τῆς ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦς Βουλγάρους χώραις ἐλληνικῆς ἐκπαιδεύ- σεως ἀποδεικνύει ἐμμονὴν εἰς τὰς ὀπισθοδρομικὰς καὶ μισοξένους ἀρχάς, αἵτινες τοῦτο μόνον δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι, νὰ ἐκπολεμῶσι τὰ ξένα ἔθνη, καὶ μά- λιστα τὸ ἐλληνικόν, πρὸς τὸ κρατοῦν στοιχεῖον καὶ νὰ κολύωσι τὴν εἰρηνικὴν τοῦ τόπου ἀνάπτυξιν, προσκόμματα παρεμβάλλουσιν καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πρὸς τὰ ἄλλα κράτη σχέσεων τῆς ἡγεμονίας.

Τῇ ἀγαθῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ νεαροῦ βασιλέως τῆς Σερβίας ἐπετελέσθη ἄρτι γεγονός ἀγαθὸ μόνον ἐπαγ- γελλόμενον τῷ βασιλείῳ. Λέγομεν τὴν προσέγγισιν τοῦ μνηστῆρος τοῦ σερβικοῦ θρόνου πρίγκηπος Πέ- τρου Καραγεώργεβιτς, εἰς ὑπερορίαν τεταγμένου, πρὸς τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον κατ' ἀκολουθίαν τῆς ὑπὸ τούτου καταθέσεως στεφάνου ἐπὶ τοῦ ἐν Τοπόλα τάφου τοῦ πατρὸς τοῦ εἰρημένου πρίγκηπος καὶ εὐ- γενοῦς αὐτοῦ κατὰ τὴν κατάθεσιν ταύτην προσφώνη- σαι. — Τὸ ἐπὶ τῇ ἱπποτικῇ ταύτῃ πράξει εὐχαρι- στῆριον τοῦ πρίγκηπος Καραγεώργεβιτς τιλεγρά- φημα, καίπερ οὐδὲν περιέχον τὸ δυνάμενον νὰ θεω- ρηθῇ ὡς κύρωσις τῶν πρό τινος θρυλληθέντων περὶ παραιτήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιω- μάτων, οὐδ' ἀναιροῦν τὸ περιεχόμενον δημοσιευθεί- σης ἐπιστολῆς τοῦ μνηστῆρος, ἀρνούμενου τὴν ἀ- ποδιδόμενην αὐτῷ ἀποχώρησιν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς, προϋποθέτει προσέγγισιν τῶν δύο ἀντιζήλων ἡγεμο- νικῶν τῆς Σερβίας οἰκῶν, ἥτις δὲν δύναται ἀλλ' ἢ νὰ διευκολύνῃ τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν διαλλαγὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὴν χώραν καθόδου τοῦ ἐξορίστου ἡγεμονίδου, οὕτω ζωηρῶς τὴν φιλιὰν γῆν τῆς πατρίδος ποθῆσαντος.

Ἐν τῇ τῆς δυσμικῆς Εὐρώπης πολιτικῇ κινήσει κρατεῖ τὸ ζήτημα τοῦ εἰς Τουλῶνα μὲν τοῦ ρωσικοῦ, εἰς Τάραντα δὲ τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ἐπικειμένου κατάπλου. — Οἱ Γάλλοι, τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κρον- στάδης θέλοντες νὰ καταστήσωσιν ὡς οἶόν τε λαμ- πρὰν ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἄρτι ἐν Μῆτις γενομένην γερμανοϊταλικὴν κατὰ τῆς Γαλλίας διαδήλωσιν, πάν- τα μετέρχονται τὰ μέσα εἰς τὸν μοναδικὸν ὑπὸ τὴν ἐποῇν μεγαλοπρεπείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ πανηγυρι- σμὸν τῆς εἰς τὸν γαλλικὸν λιμένα καὶ τὴν πρωτεύου- σάν τῆς Δημοκρατίας ἐπισκέψεως τῶν ἀντιπροσώ- πων τοῦ συμμάχου ἔθνους. — Τούτου χάριν πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς γαλλικῆς κοινωνίας, ἀρχαὶ τε καὶ ἰδιώ- ται, σωματεῖα καὶ ἐταιρεῖαι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὑπὸ μιᾶς διακαίονται σήμερον φιλοδοξίας, νὰ συν- τελέσωσι διὰ τῆς ἐφευρετικότητος τοῦ πνεύματος καὶ διὰ τῶν ἐράνων αὐτῶν, ὅπως τὴν ἐπίσκεψιν ταύ- την καταστήσωσι διαρκὲς μνημεῖον τῆς γαλλορω- σικῆς συναδεσφώσεως, εἰς τὸ ἐπακρον ὑπερβαλαγγί- ζοντες τὴν ἐν Μῆτις τευτονοϊταλικὴν πανήγυριν. — Βεβαίως δὲν εἶνε ὁ παροξυσμὸς οὗτος τοῦ γαλλικοῦ πατριωτισμοῦ, ὅστις προῦκάλεσε τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐν Λονδίῳ, μᾶλλον δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑ-

πουργοῦ λόρδου Ρόσμπερν, περὶ ἀποστολῆς τῆς ἀγ- λικῆς μοίρας τῆς Μεσογείου εἰς τοὺς ἰταλικούς λι- μένας εὐθὺς μετὰ τὸν ἐκ Τουλῶνος ἀπόπλου τῆς ρωσικῆς. Ἐκεῖνο, ὅπερ ὤθησε τὸν ἀγγλὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργόν, ἐπωφελοῦμενον εἰς τὴν ἐφαρ- μογὴν τῶν ἰδίων αὐτοῦ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτι- κῆς ἀρχῶν ἐκ τοῦ περὶ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν κρισιμωτάτην αὐτῆς περιόδον εἰσελθοῦσαν μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων ἀπόρριψιν τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου, περισπασμοῦ τοῦ κ. Γλάδστον, εἰς τὴν ἀντιδιαδήλωσιν ταύτην εἶνε ἡ τάσις τῆς Ρωσίας πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐν τῇ Μεσο- γείῳ ναυτικῶν δυνάμεων αὐτῆς, ἴδια δὲ ἡ ὑπ' αὐ- τῆς ἰδρυσις παγίου ἐν τῇ θαλάσσῃ ταύτῃ ναυτικοῦ σταθμοῦ, ὃν ἡ Γαλλία προφρόνως χορηγεῖ. Ἡ τάσις αὕτη θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν σθδινιστῶν, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικωτέρας ἀρχῆς προσδεδόντος λόρδου Ρόσμπερν, ὡς εἰς αὐτὴν τὴν ναυτικὴν δύνα- μιν τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀποβλέπουσα καὶ ὡς ἀπειλοῦσα ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς γαλλικῆς ναυ- τικῆς ἐνεργείας τὰ ἀποικιακά, ἥτοι τὰ κυριώτατα συμφέροντα τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου. — Ἄν λοιπὸν πράγματι ὁ εἰς Τάραντα ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις κατάπλους τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, ὃ λέγεται ὅτι θὰ συναντήσῃ καὶ ναυτικαὶ δυνάμεις τῆς Τριπλῆς, ἀλλὰ περὶ οὐ ἀμφιβολίας εὐλόγους ἐκφράζουσι τὰ βερολίνεια φύλλα, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀφηρησία ἢ πρώτη ἐκ- δὴλωσις αἰσθητοτέρας προσεγγίσεως τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἢ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν Τριπλῆν, τὸ πρᾶγμα θὰ ἐξηγεῖτο διὰ τοῦ κινδύνου, ὃν ἐν τῇ γαλ- λορωσικῇ ναυτικῇ συμπράξει βλέπουσιν οἱ ἐν Λον- δίνῳ ὡς πρὸς τὰ ἀποικιακά αὐτῶν συμφέροντα.

Ἄλλ' ἐνῶ ἐν τῷ σήμερι τοῦτο ἡ διεθνὴς πολιτικὴ φαίνεται ἐξελισσομένη κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα νὰ φοβῇται τις ταχεῖαν ἐκρηξιν τοῦ μεγάλου εὐρωπαϊ- κοῦ ἀγῶνος, τοῦ μέλλοντος νὰ ταράξῃ σύμπασαν τὴν γῆραιὴν ἡμῶν ἡπειρον κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν, ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς σχέσεσι τῆς Γερμανίας καὶ Ρωσίας, αἵτινες ἀπὸ τινος χρόνου ἀπειλοῦσι καὶ αὐτὰς τῶν δύο μεγάλων αὐτοκρατοριῶν τὰς πολιτικὰς σχέσεις, ἥρξεται διαφαινόμενῃ ἀκτὶς ἐλπίδος βελτίωσεως. — Κατὰ τὰς ἐκ Πετροπόλεως τοῦλάχιστον πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων τῆς Καϊνιξδέργης, μιᾶς τῶν γερμα- νικῶν ἐκείνων πόλεων, ὃν τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητή- ρια δι' ἀναφορὰς αὐτῶν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γου- λελμὸν διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοῦ πρὸς τὴν Ρωσίαν τελωνειακοῦ πολέμου ὡς καταστρέφοντος τὸ ἐμπό- ριον τῶν ἐμπορικῶν τούτων λιμένων, ἐν τῇ ρωσικῇ πρωτεύουσῃ κρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι μετὰ τὴν ἐπικει- μένην ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων τῶν ἀντι- πρὸςώπων τῶν δύο κρατῶν τὰ πράγματα θὰ λάβωσιν οὕτως εὐνοϊκὴν τροπὴν, ὥστε δὲν θὰ ἐδράδυνε νὰ ἐπακολουθῇ ἡ κατάπαυσις τοῦ νῦν διεξαγομένου τελωνειακοῦ πολέμου. — Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐνδεχομένων ἐπακολούθων τῆς ἐνεστώσης ἐντάσεως τῶν σχέσεων τῶν δύο ὁμόρων ἐπικρατειῶν, προκα- λουσῶν ἥκιστα εὐάρεστον κατὰ τὰς παραμεθορίους αὐτῶν ἐπαρχίας κατάστασιν, ἀδιακόπους δὲ ρίξεις διὰ τὰς ἀμφοτέρωθεν λαθρεμπορικὰς ἀποπείρας, εὐ- κτὸν εἶνε ὅπως ἡ αἰσιοδοξία αὕτη ἐπαληθεύσῃ.

M. E. M.